a Educ de custodia/vel/de carcere aiaz ꝛc. Hęc custodia vel carcer forte est spelũca illa de q̃ in titulo dic̃. Hic eñ carcer vl spelũca mũdus est: vbi oñia vanitas: vñ rogat educi aiaz/q̃ inde mlta patiť. Vel carcer ē corp̃: sed nō magnũ est de corpe exire qd̃ ꝛ mali habēt: ꝛ oēs vel cito vel sero: nec ē charitas si iust̃ ad ꝶ nimis festinat. Dicit eñ apl̃us se velle manere in carne si necesse sit ꝓpť frēs. Vel potiꝰ corpꝰ est carcer fm qd̃ corrũpit ꝛ aggrauat aiaz: De q̃ corruptiōe vult iste educi vt fiat incorruptibilť: ꝛ i incorruptibili carne ḋescataia. Sic g̃ corpꝰ aię carcer ē ꝓpť corruptionē: i futuro erit domꝰ ꝓpť incorruptionē ꝛ libtatē: merita eñ carcerē faciūt: sic vnũ hitackm inclusо carcer ē: custodi/domꝰ ē. Libtas g̃ domũ fac̃/seruitꝰ carcerē. b Ad ꝓfitēdũ noi tuo. i. vt ꝓfitear ꝛ laudē nomē tuũ. c Ne expectāt iusti: videlz scti ãgeli et bti oēs q̃ iã sũt cũ christo: d Donec retribuas mihi/i resurrectiōe generali p̃mia ęrna. Vl sic de christo: a Educ de custodia/sepulchri: aiaz. i. carnē aię reddēdã: b Ad ꝓfitēdũ. i. vt pariã ꝓfitētes tibi. c Ne expectāt iusti: donec/suscitãdo me ętia die/retribuas mihi. Resurectio eñ ipsa/passionis ē retributio.

Expositio psalmi. CXLII.

O Domine exaudi ꝛc. Titulꝰ. Psalmꝰ dauid q̃ pseq̃bať eũ filiꝰ suꝰ absalõ. Hęc historia habeť ij. Regl. xv. de q̃ ad lr̃az hic nō agiť: ꝗ de sigto meliꝰ accipiť. Dauid eñ christũ sigt ꝛ eccl̃iaz et̃: Absalõ ꝓ iudã vel pseculores eccl̃ię / vl p̃uos motꝰ. Psalmꝰ iste septimꝰ ē pnialiũ: Qui iõ sũt septē: vt eodē nũero q̃ peccauimꝰ pctã diluam̃. Sic eñ i hebdomada mũdi huiꝰ peccauimꝰ: ita ꝶ numero psalmoꝝ remediũ pęnitētię pctis opponiť. In q̃bus psalmis talis ē forma: qꝛ a lachrymis icipiũt/ꝛ i gaudio finiunt: ne q̃s de venia desperet. Intētio monet ad pęnitētiã et ozonē. Modꝰ. Quattuor sũt ptes psalmi. Primo orat captãl beniuolētiã. Secõ narrat mala sua ꝛ q̃d ꝓtra egerit: ibi Quia psecutꝰ est. Tertio poniť deꝑcatio causis ꝓfirmata: ibi: Velociť exaudi me. Quarto poniť lęta cõclusio: ibi: Spũs tuus. Dic̃ g̃ in psona totius christi: e Dñe exaudi ꝛc. aurib̃ pcipe obsecrationē meã. s. auditu clęmētię. f In vitate tua ꝛc. i. vt verax ꝛ iust̃ videar l q̃ pmisisti: g In tua iusticia. i. ꝓpť tuã iusticiã q̃ i me ē: quã p fidē passiōis filij tui a te habeo. Vel iusticiã ꝛ veritatē dicit/q̃ parcit pęnitētib̃/ꝛ dãnãtes se absoluit. Et accipit p eodē veritatē ꝛ iusticiã. h Et nō itres i iudiciũ. i. non districte mecũ agas i futuro. Indignũ est cũ seruo i iudicio districte agere/ne dicã cũ amico: ꝛ si tu dicis me amicũ/ego seruũ: miscõdia idigeo: fugitiuꝰ ad te redeo: pacē q̃ro: qꝛ ñ sũ dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ. Nō g̃ itres mecũ i iudiciũ: qꝛ nec ego tecũ itrare i iudiciũ volo/nec iusticiã meã ꝓstituo. Intrãt in iudiciũ cũ dño: q̃ suã iusticiã ꝓstituũt: qd̃ iste hũilis nō facit. Vñ Hiere. ij. f. Quid vultis mecũ iudicio ꝓtēdere ꝛc. i Quia nō iustificabiť i ꝓspectu tuo: ītus vbi tu videꝰ: l Omis viuēs/i carne. Memo eñ hic viuēs plene mũdꝰ ē. Vñ salomõ dicebat: Vñ mortē nō laudes hoiez. Et apl̃us: Mihi nihil ꝓscꝰ sũ: nō tñ i ꝶ iustificať sũ. Vl/ k In cõspectu tuo. i. i tui cõpatiõe: l Omis viuēs: nō solũ hõ ꝗ nec angeli. Solꝰ eñ deꝰ est i q̃ pctñ cadere nō pōt: in cuꝰ ꝓspectu astra nō sũt mũda. Timēdũ est valde itrare iudiciũ cũ deo. Primo: qꝛ oēs nascimur filij irę: Eph. j. a. Et ita si dñs nobiscũ districte ageret/oēs dãnaret. Itē qꝛ gratię dei multotiēs defuimꝰ. Heb. xij. d. Videte ne q̃s desit grę dei. Itē qꝛ grãz dei habitã mltotiēs repudiauimꝰ. Heb. x. e. Irritã q̃s faciēs legē moysi/sine vlla miſatiõe duobꝰ vl tribus testib̃ moriť: q̃to magꝰ putať deteriora mereri suplicia q̃ filiũ dei ꝛculcauerit ꝛ sãgũinē testamēti polluꝰ duxerit/i q̃ sctiſicatꝰ ē: ꝛ spũi grę ꝓtumeliã fecerit. Itē qꝛ mltotiēs ꝛ grauiter peccauimꝰ. ij. Paral. i fine: Peccaui sup numerꝰ arenę mar/ Ecce mltitudo: Et icuruatꝰ sũ mlto vinclo ferri ꝛ nō ē respiratio mihi/Ecce ꝗuitas. Itē qꝛ adhuc q̃tidie peccamꝰ. Eccl̃s. vij. c. Nō ē hõ iustꝰ i tra q̃ ñ peccet. j. Joh. j. d. Si dixerimus qꝛ pccatũ ñ habemꝰ ꝛc. Itē qꝛ pauca bona facimꝰ i cõpatiõe omissiõis ꝛ pmissiõis. De ꝗ Esa. v. c. Decē iugera vineꝝ faciēt langũculã vnã vini. De secundo Lucꝰ. vij. Cui plꝰ cõmittiť/plꝰ ab eo exigiť. Itē qꝛ minia bona facimꝰ i ꝓpatiõe bñficioꝝ dei. Job. ix. a. Si voluerit hõ ꝓtēdere cũ deo/ñ poťit rñdere vnũ ꝓ mille. Esa. xliij. d. Narra si q̃d habes vt iustificer l. Itē qꝛ pua bona negligenť facimꝰ. Prouer. xviij. b. Qui molꝰ ꝛ dissolutꝰ ē in ope suo: fr̃ē opa sua dissipãt l. Itē qꝛ bona facit hõ fraudulēť g̃rēs gl̃iaz q̃ deo debeť. Hiere. xlviij. b. Maledictꝰ hõ q̃ fac̃ opꝰ dñi fraudulēť. Oia eñ bona sũt a deo. Esa. xxvj. a. Oia opa nr̃a opatꝰ es i nobis dñe. De oib̃ his reddituri sumꝰ rõnē. Job. xxxj. b. Quid faciã cũ surrexerit ad iudicãdũ deꝰ: ꝛ cũ q̃ sierit q̃d rñdebo illi: Cõsiliũ g̃ ē/Eccl̃j. xviij. c. Ante iudiciũ interroga teipsũ. Debet eñ hõ stricte cõputare oia tpa sua. Primo: qꝛ aliena sũt q̃ ei credita sũt: tam spũalia q̃ tpalia. j. Corꝰ. iiij. b. Quid habes q̃d nō accepisti? Eccl̃j. xxv. a. Tres spēs odiuit aia mea: pauperē supbũ: diuitē mēdacē: ꝛ senē fatuũ. i. luxuriosũ. Diues mēdax: q̃ sibi ascribit q̃d suũ nō ē. Itē qꝛ oia ꝶ nũero cępit hõ: ꝛ ꝶ nũero reddet. Eccl̃j. xlij. b. Ubi manꝰ mltę sť claude: ꝛ q̃dcũq̃ trades nũera ꝛ appēde: datũ ꝓ o ꝛ acceptũ oē describe. Itē qꝛ q̃to plura cõmittũť/ab eo fenꝰ exigiť: fm dictũ christi: Matth. xxv. b. Nō q̃dã pegre ꝓficiscēs ꝛc. tradidit ill bona sua ꝛc. Itē qꝛ ꝗ minimis redditurꝰ ē rõnēvsq̃ ad nouissimũ q̃drãtē: Matth. v. d. m Quia psecutus ꝛc. Hęc ē scda ps: vbi enarrat mala q̃ patiť. Quia inimicꝰ. i. q̃cũq̃/siue diabolꝰ siue aliꝰ malꝰ/apte ꝛ occulte/ n Persecutꝰ est aiaz meã: et hũiliauit/q̃tũ i se est: o In terra. i. i terrenis. Quicũq̃ eñ pseq̃ť agit vt relicta spe cęlesti/terrena sapiamꝰ. Sz nō ꝶ mihi ꝓtingat/dicēs: p Collocauit me i obscur l. i. i tenebris vitioꝝ: q Sic mortuos sęcli. i. cęcos despatos: r Et anxiatꝰ ē sup me spũs meꝰ: vicinitate picli. Spũs dico extēlꝰ sup me misericordia/apud deũ q̃rēs refugiũ. Vel q̃si extra me factꝰ/ s In me turbatũ est cor meũ. i. sapia mea ꝓfusa ē. Vl/turbatũ/ad pniaz: Quia/ t Memor fui diez ãtiq̃ꝝ: q̃bꝰ punitꝰ ē adã: vñ mihi timor est. Recolēs aũt iste q̃ deꝰ fecit cęlũ ꝛ terrã: ꝛ q̃ bñfecit antiq̃s pãribꝰ: q̃si obliuiscit miseriaꝝ mũdi: ꝛ ex his g̃ deꝰ fecē se ꝓsolať/dicēs: v In factl manuũ tuaꝝ meditabar. Attēdēs eñ q̃ ꝛ q̃tã antiq̃s ꝓtulisti/ꝓsolationē habeo: spē venię assumēs. Pōt etiã de christo itelligi illud: p Collocauit me i obscur l. i. i passiõe i sepulchro: q Sic mortuos sęcli: sed nō vt mortuꝰ sęcli fuit q̃tũ ad se: qꝛ cur morereť nō habuit: ꝗ iuxta opinionē crucifigētiũ q̃ eũ morte detineri putauerũt. r Et anxiatꝰ ē sup me spũs meꝰ: fm illd: Cępit ieꝰ pauere ꝛ tędere. Et iterũ: Tristl est aia mea vsq̃ ad mortē. In q̃ nos figuramur. Trãs figurauit eñ se i corpꝰ hũilitatl nr̃ę. Et nota q̃ dic: In me: nō i aliq̃s: qꝛ oēs deseruerť eũ. Oēs eñ eũ mori viderũt/aliꝰ putauerũt: ꝛ victi sũt a latrone q̃ tũc ꝓfessꝰ ē qñ illi defecerũt. t Memor fui ꝛc. Hoc dicũt mēbra/nō caput in sua psona. Quo eñ memor est diez p quē factꝰ est oīs dies: ꝛ q̃ nũq̃ obliuiscit: Et cũ videre oē bonũ esse a te/ x Expandi/in ozone/manꝰ meas ad te: formã crucis significãs q̃ est salus. Vl/Expãdi. i. dilataui affectꝰ vl opa q̃ ꝗtus erãt ꝓtracta. y Aia mea: quę ex se ē: z Sic terra sine aq̃ tibi: supple hęret

Ecc̄j. 11. d.
1. Corꝰ. 4. a.
Job. 25. b. Imēdũ est valde cũ deo intrare iudiciũ
Lucꝰ. 15. e.
Partitio psalmi
Hõ debet cõputare oia tpa sua
Mar. 14. d.
Phil. 3. d.

Al. †Erue de carcere
l. †vt ꝓfiteãť
l. †sustinebũt
Al. †q̃adusq̃
† Sap. 9. c.
Al. †pręce
Al. †Collocauerũt
Al. †tenebrosis
Al. †rediũ passus est in
Al. †Memoratus sum
Al. †facturꝰ
Al. †meditatus sum. Extendi
Al. †velut

supple heret/nō mihi:qz eā rigare ñ possū:tu ergo cōplue eā vt fructū faciat. a ¶ Velocit exaudi me ꝛc. Tertia ps: vbi ponit deprcatio causis ꝓfirmata. Dicē g: Velocit exaudi me dñe. Quia differebat deꝰ ad iflāmādū desiderū/q̄si si deficeret pluuia ad sedādā sitim: b ¶ Defecit spūs meꝰ: Zdeo ipleat me spūs tuus:iā em̄ sum paup spū. In quo em̄ viuit spiritus suꝰ: ille sup/bus est spū suo/et ex/tollit cōtra deū. Ps. Auferes spm̄ eorū et deficient. Est em̄ tri/plex aiē defectꝰ bonꝰ. Primus/est ex mag/nitudine deuotionis: Scōs/p magnitudi ne admiratiōis: Ter/tius pre magnitudine exultratiōis. In pmo liquefit aia. Ps. In meditatiōe tua exar/descit ignis. Et Cañ. v.b. Aia mea liq̄facta ē. In scdo defe/ctu deficit in se aia. Cañ. vj.d. Que est ista q̄ ascēdit q̄si au/rora. Aurora em̄ habet cōmixtionē cū tenebris:sic anima. Prouerb.iiij.c. Justor semita q̄si lux splendēs ꝓcedit ꝛc. Et.iij. Regl.x.a. Uidēs regina saba sapiētiā salomonis ad/mirabat ꝛ nō habebat spm̄. De tertio defectu legitur Cañ. viij.b. Que ē ista q̄ ascēdit. Et ideo ī fine dic: Assimilare ca/pree. Uñ in pmo interrogat:i secūdo meditat:in tertio ꝓtē/plat. Et qz/defecit spūs meꝰ. i. qz nō sū supbus: c ¶ Nō auertas faciē tuā a me/hūili:sic olim auertisti a supbo: d ¶ Et silis ero. s. si auertert faciē tuā a me: e ¶ Descēdē tibꝰ in lacū. i. in pcti ꝓfūdū. Ille em̄ descēdit in ꝓfundū: q̄ etiā ꝓfessionē pdit: vt q̄ ponit sibi licentiā peccādi sine spe veniē/habenis iniqtat effusis: nec audit dicentē: Cōuerti/mi ad me ꝛ ego ꝓuertar ad vos. Nō auertas inqt/ꝑ potiꝰ: f ¶ Auditā fac mihi mane. i. post noctē pctōr vel pꝰ fi/nē secti:q̄n clare videbimꝰ qd mō credimus: In nocte em̄ su mus:sed in te spaui donec nocturna ꝓtranseat iniqtas. Nox em̄ q̄rit patiētiā in expectando:dies ꝯo dabit leticiā. Et qz nō sufficit in hac nocte spare:sed aliqd opus est agere/qd p me nō possū:ideo/ g ¶ Notā fac mihi viā in q̄ ambu/lē. Hoc facit deꝰ/cū ꝓpheticū sermonē accēdit:cui intēdere debemꝰ tāq̄ lucernę in caliginoso loco/donec illucescat di/es.ij. Pet.j.d. Ideo etiā christꝰ se lumē in testa carnis suę posuit:ad qd lumē ambulemꝰ. Hęc est em̄ illa mulier q̄ accē dit lucernā: Luc.xv.b. Et ad formā serui ambulādo pueni/emus ad lumē purū:qd est verbū in pncipio apud deū. Et q̄ fiducia ꝑ petit/subdit: h ¶ Quia ad te leuaui animā meā:nō ad mūdū/nec ꝓtra te/ꝑ ad te:apd quē est fōs vitę: vt vas ad fontē attuli:imple q̄ illud. Ad hūc fontē/q ē mul/tiplex/recurrēdū ē cū vase cordis. Est em̄ fōs grę. Numeri. xx.a. Dñe deꝰ audi clamorē ꝓpli huꝰ ꝛ api eis thesaurū tuū fontē aq̄ viuę. Et mūdat. Zach.xiij.a. Erit fons patēs do/mui dauid. Et Judith.xij.b. Exibat in vallē bethulię ꝛ ba/ptiçabat se ī fonte ꝛc. Itē rigat. Joheł.iij.d. Fons de do/mo dñi egrediet ꝛ irrigabit torrentē spinarū. Itē fructū ge/nerat. Prouerb.vj.b. Si ipiger fuerꝯ veniet vt fons messis tua. Itē ē fons doctrinę. Prouer.xviij.a. Aqua ꝓfūda ver ba ex ore viri:ꝛ torrēs redūdās fons sapiētię. Et Eccj.j.a. Fōs sapię verbū dei excelsis. Et hic erudit. Prouer.xvj. c. Fōs vitę eruditio possidētꝯ. Itē vitā adducit. Prouerb. xiij. c. Lex sapiētꝯ fons vitę: vt declinet a ruina mortꝯ. Itē aq̄s ꝓsolatiōis tribuit. Esa.xij.a. Hauriet aq̄s de fontibus saluatorꝯ. Fōtes/sūt ipsi apli:q̄ nob tribuūt aquā ꝓfectiōis euāgelicę. Exo.xv.d. Venerūt aūt ī helim filij israł/vbi erāt duodecim fontes. Itē ē fons tēperātię. Cañ.iiij.c. Hortus ꝓclusꝰ/fōs signatꝰ: De q̄ haurit aq̄ ꝓginitatꝯ. Gen.xxiiij.b. Ecce ego sto ꝓpe fontē aquę:ꝛ filię habitatorę hujꝰ ciuitatis egrediēt ad hauriendā aquā. Itē aqua honestatꝯ. Prouer. v.c. Deriuēt fontes tui foras. Itē aqua puritatꝯ. Cañ.iiij. d. Fōs hortorę/puteꝰ aquę viuę. Itē fons miscdię. Sap.xj. a. Pro fonte qdē sempiterni flumis:humanū sanguine de/disti iniustꝯ. Hic ē fōs q̄ exiuit de latere iesu christi. Et ꝑ fōs dr esse desiderabilis. Hiere.ix.a. Quis da bit capiti meo aquā: Itē idefectibilis:ꝛ iō dicit ipsi misericordi/ Esa.lviij. d. Eris sicꝰ hortꝰ irriguꝰ:ꝛ sic fōs aq̄rū cui nō deficient aquę. Et ꝓpꝑ dr Ve ster.xj.d. q̄ fons par/uus creuit in fluuium magnū. Itē debet eē cōicabilis. Prouer.v. c. Deriuent fōtes tui foras. Itē est fōs glię. Apocł.vij.d. Agnꝰ q̄ ī medio throni est re/get illos ꝛ deducet eos ad vitę fontes aquarū. Et hic dele/ctat. Ps. Torrente voluptatis tuę potabis eos. Item desi/derū ampliat. Ps. Quēadmodū desiderat ceruus ad fon/tem aquaę ꝛc. Itē satiat. Esa.xlix.c. Nō esuriēt neq̄ sitient: qz miserator eorę reget eos:ꝛ ad fōtes aq̄ę potabit eos. Isti sūt fontes ad q̄s ꝓperare debemꝰ. Reprobi aūt fontē culpę bibūt. Osee.xiij.d. Adducet vētū vrētē dñs:ꝛ desolabit fō/tē eiꝰ. Et ꝑ fons ē triplex. Primꝰ ē auaricię. Hic fons ascē/dit de terra: Gen.ij.a. et irrigat vniuersā terrā: quia oēs stu/dēt auaricię. Scōs est fons luxurię. Eccj.xxvj.c. Sic via/tor sitiēs ad fontē os apiet. Et loqt de luxuria. Tertiꝰ/ē fōs mali exēpli. Prouer.xxv.d. Fons turbatꝰ ꝛ vena corrupta. A talibꝰ eripi petit vir iustꝰ/dicēs: i ¶ Eripe me de ini/micis meis dñe. s. a diabolo ꝛ a suis q̄s īplet. Nō em̄ ī solā iudā ītrauit:ꝑ multi sūt iudę q̄s īplet sathanas:illū nō visum expugno:illos visos patior. k ¶ Ad te ꝓfugi:nō a te/sicut adā:q̄ a te fugit ꝛ abscōdit se īter ligna paradisi. Ve q̄ Job.vij. a. Sicꝯ seruꝰ desiderat vmbrā. Ego aūt ad te ꝓfugi: l ¶ Do ce me facere volūtatē tuā:nō meā. Si em̄ nō docet me/faciā volūtatē meā:ꝛ deseret me deꝰ meꝰ. m ¶ Quia deꝰ meꝰ es tu. Si ab alio factꝰ essē ad aliū currerē: Tu em̄ es to tū qd habeo/ñ solū dator hęreditatꝯ:ꝑ ipa hęreditas. Tu me creasti p ꝓbū deū manentē apd te:ꝛ recreasti p ꝓbū carnē fa ctū ꝓpꝑ me. n ¶ Spūs tuꝰ ꝛc. Quarta ps: vbi ē lęta cō/clusio. q.d. doce me vt magister meꝰ:qd vtiq̄ facies:qz/spi ritꝰ tuꝰ bonꝰ deducet me:nō spūs meꝰ malꝰ/q̄ deduxit me in terrā puersā. Et ꝑ/ o ¶ Propt nomē tuū:nō ꝓter merita mea. i. vt rē nois tui ipleas/qd est iesus. p ¶ Viui/ficabis me: Ego me occidi:ꝑ tu viuificabis: Et ꝑ/ q ¶ In eqtate tua. i. in tua iustīcia/nō mea:qz nō ex meritꝯ meis/ꝑ ꝓpꝑ nomē tuū qd est iesus. Gra dei hic cōmendat:qz licet deꝰ oia gratꝯ faciat:iustīcię tū eiꝰ est supplices iustificare/q̄s dęmones videt ipetere. Ulꝯ/ o ¶ Propt nomē tuū. i. vt inde laudertꝯ. r ¶ Educes de tribulatiōe/huꝰ sęcli/ani mā meā. Hoc fit/q̄n data venia de sęcło iubet exire q̄si de carcere. s ¶ Et ī miscdia tua dispdes oēs inimicos meos:qz nihil poterūt ꝗ me ī futuro iudicio. t ¶ Et pdes oēs q̄ tribulāt aiaz meā. i. diabolū ꝛ oēs obstiatos q̄ tri bulat me. Et q̄re tribulāt me: Quōm ego seruꝰ tuus sū.

Benedictꝰ dñs ꝛc. ¶ Expositio Ps. CLXIII.

b Titulꝰ. Psalmꝰ dauid ad goliā. Supꝰ est de j. Regl.xvij. vbi narrat quō dauid interfecit goliā. Figuralit dauid totū christū sigt. s. caput ꝛ mēbra. Golias/ diabolū. Arma saul/legalia sacramēta sūt:qbꝰ onerat erat iudaicꝰ ꝓpl's. s. circūcisio ꝛ sacrificia ꝛ alia visibilia sacramēta. Sz qz lex p ista nō pt viuificare vt pmētia/ñ adiuuātia:ī tpe grę christꝰ caput ꝛ corpꝰ legl deposuit sacramēta ꝛ qnq̄ la/pides. i. ipsā legē. s. qnq̄ libros moysi tulit d flumīe. i. a ꝓlo illo q̄ p flumē

a tibi. †Velociter exaudi me
b dñe: defecit spūs meꝰ. †Nō
d auertas faciē tuā a me: ꝛ silis
e ero descēdentibus in lacū.
f Auditā fac mihi mane mi/
g sericordiā tuā: qz in te spera
h ui. Notā fac mihi viā in q̄
i tambulē: qz ad te leuaui ani
k mā meā. †Eripe me de imi/
m cis meis dñe †ad te ꝓfugi: do
n ce me facere volūtatē tuā quia
o deꝰ meꝰ es tu. Spūs tuꝰ bo
p nus deducet me in terrā re/
q ctā: ꝓpꝑ nomē tuū dñe viui
r ficabis me in †eqtate tua.
s Educes de tribulatiōe aiaz
t meā: ꝛ ī miscdia tua †dispdes
oēs inimicos meos. Et pder/
des oēs †q̄ tribulāt aiaz meā:
qm̄ ego seruus tuꝰ sum.

¶ Psalmus dauid ad go/liam.

Al. †Cito
Al. †Re
†Ps. 13.
†Triplex aie de fectus bonus
Al. †dñe
Al. †tingre/diar: qm̄
Al. †Exime
Al. †quia
†Ps. 38.
Zach. 1. a.
Job. 1. a.
Ps. 35.
Fons multi/plex bonus
Al. †iustīcia
Al. †ad inter ti. deduces
Al. †tribula
Ps. 35.
Ps. 41.
Fons multi/plex malus Hiere. 6. a.
Al. †ceruus